

Les gàbies de les aus. Al fons, Rosa i Vicent.

Una parella de faisans.

El pollastre.

Les granges.

El forn del Mas.

Any 1922. Aniceto i Centa, pares de Vicente.

i jo ací. La vaig conèixer al Mas d'En Rieres, al ball. I, no res, ens vam casar i vam anar a viure al Mas del Rei (també terme de la Salzedella). Allí vam estar vuit anys i en fer-se els agüelos vells vam vindre cap ací, vam comprar la casa d'Eulogio del Mas d'En Ranet i vam viure ja ací."

Tenen molt de contacte amb el Mas d'En Rieres?

"I tant. Allí vam anar a l'escola, a l'antiga, que estava al costat

de la que hi ha ara, una casa arrendada de Constantino. Allí anàvem a comprar a la tenda, a la taverna de Tino, el qual tenia un piano de manilla, hem col·laborat sempre amb les Festes de Sant Antoni...és quasi com si fórem del Mas d'En Rieres."

Com recorda el Sant Antoni de la seua joventut?

"Jo ho recordo com algo molt especial. Els masos estaven molt més habitats que ara, inclús per

eixes Talades. Recordo com, per Sant Antoni, pel camí de Pedrasseca, es veien per la nit moltes argelagues enceses il·luminant el terra per tal de vore on xafaven tots els masovers d'eixa partida: Vaqueres, Mas de Tirijà, Mas de Coca... I no es produïa cap incendi. Venia també gent de tota la Partida i pobles del voltant. Com ara, però a peu. Nosaltres muntàvem un grup de teatre -els joves de la Partida- per tal d'aconseguir diners i organitzar la Festa. També eixien "les grupes",

és a dir, vestíem els animals, anàvem per la coqueta i nosaltres ens disfressàvem de xurros."

Mentre parlàvem de tot açò anàvem mirant les fotografies d'aquella època. El fill de Vicent, també Vicent de nom, em va suggerir de vore tota la pardaleria que tenen. A un costat del Mas, com si d'un xicotet zoo d'ornitòfils es tractara, vaig trobar-me amb un recinte amb tota mena d'aus: tords, faisans, periquitos...gallines i un pollastre que em va impres-